

Magyar Zoltán
országgyűlési képviselő

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: 2/9341

Érkezett: 2016 FEBR 24.

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Magyarország Alaptörvénye 7. cikk (2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli kérdést kívánok benyújtani a Földművelésügyi Minisztériumot vezető miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium vezetőjéhez

„A horgászok nem horgászhatnak, a halászok nem halászhatnak, a rapsicok viszont tarolhatnak?”

címmel.

A benyújtott kérdésekre a választ írásban várom.

Tisztelt Miniszter Úr!

2015. év végén – a kétharmad hiányában – keresték az ellenzékkel a konszenzust, annak érdekében, hogy átmehessenek a módosítási szándékaik, és a Magyar Országos Horgász Szövetségen keresztül rendezzék el a természetes vizek kezelését. Ennek érdekében mindent megígértek, többek között azt is, hogy január elsejével minden területre megkötetik a használójával a szerződés és zökkenőmentesen folytatódhat a munka. Ehhez képest mi lett a valóság?

Hal és gazda nélküli horgászterületek, munka és jövő nélküli halászcsaládok és átvert emberek. Ez a kézzelfogható eredménye az Önök természetes vizeken történő ténykedésének! Ki a káosz és politikai háttéralkudozások nyertese? A bizonytalanságot kihasználó rapsic és az őshonos halakat kiszorító invazív fajok, na és persze a Fidesz-közeli egyesületek, társaságok. A januártól senki földjévé tett természetes vizek kifosztása hatalmas ütemben kezdődött el, félipari módszerekkel, tömegesen fogták ki a telet helyeikről a halat, a rablóbandák egymás között felosztva a folyószakaszokat, tették tönkre korábbi évek, évtizedek munkáját. Nem kímélve védett halakat, sérülékeny populációkat sem. Állami víz- és halvédelem szintjéről pedig beszélünk is felesleges, a nullához közelít. A beharangozott horgászturizmussal kapcsolatos fejlesztések azt ígérték, hogy hazánk elfoglalhatja végre méltó helyét a horgászturizmus világtérképén. Aztán kiderült, nemhogy fejlesztések nincsenek, nemcsak hal nincs, de még csak a magyar horgásznak sincs joga horgászni. Mire

megköttenek a megállapodások, több halfajra eljön a tilalmi időszak. Arról nem is beszélve, hogy a tengerek és óceánok kiürülésével a magyar haltermelés óriási lehetőségek előtt áll, így a hazai és EU-s források, ágazatba történő csoportosítása nemzetgazdasági kérdés. Ebből sem tapasztalunk semmit.

A Kormány és a MOHOSZ felelőssége megkerülhetetlen, egymásnak ugrasztottak horgászt és halászt, haltermelőt és telepítőt, időset és fiatalot, hobbiját üzöt és természetvédőt, miközben a valódi ellentét nem köztük feszül. De sokan felismerték már, hogy nem egymást kell hibáztatni, hanem felismerve a valódi károkozók, Önöket kell számon kérni. Azt is ígérték, hogy a hagyományos, a vizeket nem kizsákmányoló halászat megmaradhat bizonyos keretek között. A több száz érintett család nem szeretne a múzeumokba költözni, mint egy régi, lesajnált életmód utolsó példái. Az ő tevékenységük a 21. század körülményei közé is beépíthetőek. Ki fog szelektíven halászni, kik fogják az invazív fajokkal felvenni a versenyt? És talán, ami a legtöbbünket érinti, hogy fogunk helyben fogott halat enni egy tó vagy folyóparti étteremben? Miből lesznek hal alapú gasztrofesztiválok ellátva? Tudom-tudom, Önöknek ez nem gond: majd veszünk külföldön!

Mindezek alapján kérdezem Tisztelt Miniszter Urat: Miért nem történt meg időben a természetes vizek átadása, átvétele? Ki ezért a felelős? Mi lesz a következménye? Ki és hogyan kárpótolja a kifosztott vizeket? Mikortól lesz érdemi halórzés? Mi lesz a halászokkal? Bocsánatot kérnek a becsapott emberektől?

Várom érdemi válaszát!

Budapest, 2016. február 24.

Tisztelettel:

Magyar Zoltán
Jobbik